

[Duetoft]

kvensen af den mediepolitiske linje, som regeringen selv har lagt. Vi siger: Når Danmarks Radios bestyrelse har vedtaget, at der er besparelsesmuligheder her, må de have lov til det. Men hvis vi som vogtere af det offentlige derefter synes, opgaven er så vigtig, må vi betale for, at Danmarks Radio alligevel gør det.

Derfor synes jeg egentlig, at fru Connie Hedegaard med sine bemærkninger om, at det er en naturlig opgave, i mine øjne begrænser den frihed, man selv har været med til at lægge ind i loven.

Kristeligt Folkepartis indlæg synes jeg var meget glædeligt, for det betyder i hvert fald, at der er flertal i Tinget for 4,5 mio. kr. mere fra det offentlige til Danmarks Radio til at lave disse udsendelser. For jeg har opfattet det oprindelige forslag i forbindelse med licensdiskussionerne – og ministeren sagde det jo også her – sådan, at Danmarks Radio skulle betale de sendeudgifter og produktionsudgifter, man normalt ville betale, og derefter skulle alle ekstraudgifter i forbindelse med overgangen til den norske sender betales af det offentlige.

Men jeg er meget glad for her at kunne konstatere, at de tre forslagsstillerpartier plus Kristeligt Folkeparti er enige om, at de 4 mio. kr., som i dag er sendeudgifter i Danmarks Radio, også skal dækkes af det offentlige; det er dog altid noget.

Alt i alt vil jeg glæde mig over, at den del af forslaget kom igennem, og håbe på, at det, ministeren har lovet om en fremtidig ordning, også går i orden.

Men selv om jeg har sagt det én gang, må jeg igen slutte med at sige, at det er bekymrende, at man på den ene side bliver ved med at præke frihed for Danmarks Radio, samtidig med at man på den anden side ganske klart har lagt op til, at friheden kun gælder, så længe den frie bestyrelse gør det, som et flertal i Folketinget ønsker den skal gøre, nemlig medtage nøjagtig de områder, man her har peget på.

Jeg ved ikke, om jeg her på talerstolen må bruge det ord, jeg havde lyst til at bruge, så det vil jeg lade være med. Men så kan enhver jo tænke sit om, hvad det skulle være for et.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Oven på hr. Duetofts varme anbefalelsestaler vil jeg gerne spørge om to ting.

For det første: hr. Duetoft nævnte som noget af det allerførste, at der var meget store erhvervsinteresser forbundet med kortbølgevirksomheden. Så vil jeg gerne spørge hr. Duetoft, hvorfor han ikke tror på en sponsor- eller en reklamefinansiering af kortbølgevirksomheden.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, om hr. Duetoft tror, at f.eks. den udvekslingsstudent, der sidder i New York, eller interraileren, der opholder sig i Madrid eller Athen, og som ønsker at lytte til radio, vælger at lytte til dansk kortbølgeradio.

Svaret er, at langt de fleste moderne radiomodtagere, man kan købe, udelukkende er i stand til at modtage radiosignaler på FM og mellembølgebåndet. På langt de fleste moderne radioer kan man simpelt hen ikke lytte på kortbølgebåndet; det kræver en specialradio.

Noget andet er, at Danmarks Radios mellembølgeudsendelser ikke rækker meget længere end til omkring Frankfurt, hvis vi kører sydpå, så jeg tror slet ikke – men det kan hr. Duetoft måske bekræfte eller afkræfte – at der virkelig er det lytterpotentiale, man påstår.

Dette at så mange danskere rejser ud i verden, er ikke ensbetydende med, at de sidder hver aften med en specialbygget radio og forsøger at tune ind på Danmarks Radios kortbølgevirksomhed. Der er ude i den store verden en overflod af kvalitetsradio, som man uden besvær kan lytte til – udsendelser med en langt højere udsendelsesmæssig, ikke indholdsmæssig, kvalitet end de danske kortbølgevirksomheder.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu ved jeg desværre ikke, hvad interrailere gør i Madrid – jeg har altid været to år ældre, end man måtte være for at kunne få et interrailkort – men jeg ved, det er en kendsgerning, at jo mere oplysning om dansk kultur og dansk samfundsliv udbredes i verden, jo lettere er det for dansk erhvervsliv at slå igennem.

Det, jeg talte om – og det kan hr. Behnke jo slå efter i Folketingstidende senere – var jo netop, at man skulle sætte nogle mennesker rundt om i verden i stand til at forklare noget om den løbende udvikling i Danmark, og de mennesker, der vil gøre det, er også interesseret i at have en kortbølgesender. Jeg er godt klar over, at den private amerikaner i Houston næppe stiller